

*Слободан Јанковић**

ИЗБЕГЛИЧКО-МИГРАНТСКА КРИЗА: УЗРОК, ПОСЛЕДИЦЕ И СМИСАО **

Сажетак

Текст о мигрантској кризи полази од претпоставке да се ради о спонтано организованом процесу који има низ окидача (или узрока) и вишеструке и далекосежне последице на земље порекла а понајвише и на земље пријема. Он га карактерише као сеобу народа, а теоријски као стратешки организоване миграције у којима се мешају принудни и економско-подстицајни елементи. Узроци су економске и политичке природе, али и ратови и кризе отворене ‘Аранским пролећем’ тј. зимом. Аутор прво даје кратак осврт на историјат великих сеоба, затим одговара на неколико питања: Да ли се ради о спонтаном или организованом процесу? Да ли су у питању избеглице или мигранти? Какве су последице и који је смисао целокупне појаве?

Јанковић наводи да су планови за велико мигрирање дугорочно и постављани још пре Другог светског рата, као

* Др Слободан Јанковић је истраживач-сарадник у Институту за међународну политику и привреду, Београд. Рад је реализован у оквиру пројекта „Србија у савременим међународним односима: Стратешки правци развоја и учвршћивања положаја Србије у међународним интегративним процесима – спољнополитички, међународно економски, правни и безбедносни аспекти“, Министарства науке Републике Србије, ев. бр. 179029, за период 2011-2016. године.

** Рад је реализован у оквиру пројекта „Србија у савременим међународним односима: Стратешки правци развоја и учвршћивања положаја Србије у међународним интегративним процесима – спољнополитички, међународно економски, правни и безбедносни аспекти“, Министарства науке Републике Србије, ев. бр. 179029, за период 2011-2016. године.

и да су развијани и подстицани од стране западне финансијско-политичко-интелектуалне олигархије и у новије време. Вршећи поређење низа избегличких криза: палестинске, конгоанске и друге, он указује да избеглице вазда иду у околне земље, док мигранти одлазе даље у потрази за бољим животом.

У тексту се посебно обрађују вишеструке последице по ЕУ, што се наслања на раније ауторове текстове посвећене политици ЕУ према јужном и источном Средоземљу те квалитету и дoметима ЕУ политика у том делу света. Аутор закључује да је велика мигрантска криза део ширег процеса разбијања хомогености у западним друштвима и државама као плeдојаеа за исти процес у остатку света. Насупрот томе, у европским друштвима јачају политички покрети који траже повратак суверености.

Кључне речи: мигрантска криза, ЕУ, ЕУНАВФОР МЕД, западна олигархија, сувереност и демократија.

Негде средином 2015. године на једном београдском институту повела се прича двојице колега о проблему масовне миграције у Европу. Један од ове двојице, који је и иначе објавио пар чланака на тему миграција и у неколико других обрађивао питање илегалних миграција и њиховог контролисања, указивао је на нарастајући проблем. Други, либерал, говорио је како овај први, ваљда једини, види у томе нешто битно и значајно за међународне односе и политику уопште. Када је за дочек Нове године, маса неевропског порекла (нејасно у којој мери је било оних скорије или старије имиграције) насрнула на жене, махом их сексуално узнемиравајући хватањем за одређене делове тела и пљачкајући, прва рекација двојице упосленика на истом институту, либерала, била је да онај исти упорни колега из прве приче претерује и види нешто истраживачки индикативно у заправо минорној ствари. Заправо, у очима тих истраживача „само ти гураш ту причу...” Притом они нису усамљени. Скочили су разни космополитски блогови и издања да поричу како је уопште и било неког озбиљнијег напада на жене.¹ Феминисткиње су махом одбиле да коментаришу

1 Интернет, <http://www.nextquotidiano.it/le-bande-di-immigrati-che-non-hanno-assaltato-colonia/>; <http://www.bufale.net/home/disinformazione-stupro-di->

не само Келн, него исте епизоде, додуше са мањим бројем нападнутих особа. Поједине су чак оптужиле мушкарце староседеоце да стално силују и узнемиравају жене па су ваљда имигранти (испоставља се да су све чиниле неевропске придошлице у Немачку) то научили, неки непосредно по приспећу у Немачку, а неки после пар година.² На крају се испоставило да је само у Келну око 1000 пријава за сексуално узнемиравање и џепарење, да су немачке жене и девојке нападнуте и у Билефелду, Хамбургу, Штутгарту и другде,³ као и да су Шведске власти прикривале истоветне догађаје са летњег музичког фестивала. У Француској, Шведској, Немачкој стварају се криминализована гета у којима нема домаћег становништва или се оно исељава. У таквим четвртима престају да функционишу државне службе од ватрогасаца до полиције. Да ли та појава заједно са прославом Нове године у Келну представља модел за будућу интеграцију имиграната и процесе који ће захватити земље ЕУ?

Немачка канцеларка Ангела Меркел, као и део других шефова држава ЕУ, те бриселска бирократија, су до краја 2015. заузели становиште да су масовне миграције неевропског (и албанског) становништва у ЕУ, хуманитарна криза те да Унија треба да неометано прима мигранте. Такво становиште су у почетку најјасније заузеле Шведска и Немачка које су и доминантна мета бујице са Блиског истока, Африке и, испоставиће се, из Албаније и са Косова и Метохије (под окупацијом). Мађарска је од почетка заузела опречан став, а њен премијер је тврдио „Европи прети нарастајућа савремена Велика сеоба народа” која угрожава хришћански идентитет Европе а тиме и идеју ЕУ и Шенген као вид слободног кретања унутар граница Уније.⁴

massa-in-germania-mille-immigrati-violentano-80-donne-bufale-net/, приступ: 08/01/2016.

- 2 “German Feminists: Forget Rapist Migrants, They’re Already Marginalised”, *Breitbart* 7 Jan 2016, Интернет, <http://www.breitbart.com/>, приступ: 09/01/2016.
- 3 “Violenze di Capodanno, Imam di Colonia: «Donne violentate perché mezze nude e profumate»”, *Il Messaggero* 21 Gennaio 2016 Интернет, http://www.ilmessaggero.it/primopiano/esteri/violenze_di_capodanno_imam_di_colonia_colpa_delle_donne_perch_c_messo_profumo-1497887.html, приступ: 22/01/2016.
- 4 Viktor Orbán, „Wer überrannt wird, kann niemanden aufnehmen“, *FAZ* 02.09.2015, <http://www.faz.net/aktuell/politik/fluechtlingskrise/viktor-orban-wer-ueberrannt->

Но, пре одговора на то питање потребно је позабавити се и узроцима велике избегличке, односно мигрантске кризе. Какве су њене последице и који је њихов смисао?

. . .

Историја миграција обично почиње као и многе друге историјске појаве — у далекој прошлости. Два су основна узрока миграција, *трбухом за крухом*, или миграција ради бољег живота (Јевреји напуштају Обећану земљу и одлазе за Мисир, одакле ће их Бог избавити путем Мојсија, 2, Мој. 13:3) и миграција као последица рата/насиља (као вавилонско ропство јеврејског народа због богоодступништва односно вавилонског освајања). Свако масовније кретање, тј. селидба, било је ограничено тиме што су неке заједнице већ насељавале територију на коју се одређена група сели или кроз коју пролази.

Када су биле масовне оне су називане „сеобе народа” и дешавале су се на свим континентима. Дешавале су се у форми освајања праћеног насељавањем, када жене и деца иду одмах иза ратника; затим са ратним пустошењем па насељавањем (нпр. Америка, Канада, карипска острва и делови јужне и средње Америке, немачке и словенске земље...) и након епидемија (нпр. европске земље после куге током касног Средњег века).

Велика сеоба народа у 13. веку пре Христа у источном Средоземљу представљала је мали светски или велики Источно медитерански рат онога времена. Многи народи су похрлили на плодну делту Нила. Народи са Балкана, микенски Грци међу њима, Крићани, Хетити, Тројанци, разна малоазијска и левантска племена и народи. На једном од приказа види се да су неки од њих долазили са женама и децом натовареним на кола која су вукли волови. Наоружани мушкарци су ишли испред. Због чега је одједном толико народа нахрупило на најплоднији део јужног Средоземног мора? Може се само претпоставити. И онда? Стари Египћа-

wird-kann-niemanden-aufnehmen-13782061.html, приступ: 10/10/2015. За енглеску верзију текста види на: <http://hungarytoday.hu/news/border-protection-must-priority-pm-viktor-orbans-frankfurter-allgemeine-zeitung-article-full-18798>.

ни су победили. Хетити убрзо нестају са историјске сцене а на југо-истоку њихових територија уздићи ће се мрачна култура Феничана. Мало након тога, у великом рату око једног од тада најважнијих трговачких путева, Босфора и Дарданела, нестаје Троја. Међутим, из средишњег Балкана придошла су дорска племена са гвозденим мачевима. Микенска Грчка и њени градови, њена трговина са Сицилијом (Тринакрија), јужном Италијом и Сардинијом врло брзо замиру, а долази и до краја минојске цивилизације. Наступиће хомерско доба. Стари Египат на југу постаће још моћнији. Од бројних северних народа, само ће Филистејци (Пеластии) остати на југо-западу данашње Палестине.

Технолошки напредак али и стварање савременог система међународних односа омогућили су промену начина масовних миграција, (убрзање и побољшање воденог и копненог саобраћаја). која се огледа и у појави да до њих долази махом без употребе силе. Дакле, придошлице насељавају територије без (озбиљнијих) сукоба са староседеоцима. Чак, власти државе примаоца махом олакшавају насељавање странаца и коз давање новца, хране и крова над главом а све о трошку домаћег становништва које при томе нико није ни консултовао да ли то жели, то јест без мандата да тако чини.

Избегличка криза, уз терористичке нападе, тешка је артиљерија за народ слуђен економском кризом, сталним умањивањем права већине, измишљањем све новијих права мањина, дивљаштвом и баналношћу медијских садржаја. Осим изазивања пометње духа избегличка криза, као и попућени одговори представља и другачије видове опасности за српско и за друга друштва погођена савременом сеобом народа, али пре ње и после ње контролисаним рушењем норми у свим друштвима којима влада западна олигархија претварајући свет у глобални човечник (Зиновјев). Преобразба европских друштава кроз миграције подуже траје, а 2015. године добила је до тада највеће размере када је у питању интензитет усељавања неевропског становништва.

Савремена мигрантска криза поставила је неколико питања: а) Да ли је у питању избегличка или мигрантска криза? б) да ли је спонтана или усмерена и свесно подстакнута? в) Када ће се, да ли и како окончати? г) Какве су последице по

Србију и уопште по европску и светску политику и друштва с ове и оне стране Босфора, севера и југа Средоземља?

Аутор полази од уверења да се ради о плански организованом и управљаном процесу — стратешки управљаним миграцијама (Кели Грејем - *Kelly Graham*) — који на краћи и средњи рок треба да дестабилизује земље домаћине, и доведе до велике хетерегоности становништва што би исходвало у латентном грађанском рату.⁵ Политиком страха и несигурности се олакшава политика тоталитарне контроле глобалне финансијско-политичке олихархије над народима земаља чланица и онима које теже учлањењу у све суморнију Унију.⁶ Ту се већ намеће испробано питање, више сигурности или више слободе?

„Стратешки организоване миграције (*Strategic engineered migration*) су намерно изазване или изманипулисане од стране државних или недржавних актера како би због политичких или војних циљева повећале, смањиле или промениле састав становништва одређене територије.“⁷ Занимљиво је да је Грејемова после објављивања чланака о стратешки организованим миграцијама позвана на годишње окупљање Билдерберга у Вашингтону априла 2008. године.⁸ Америчка ауторка која је дала наведену дефиницију издвојила је четири типа тих миграција. Претпоставка се у овом случају односи на комбинацију принудне (*Coercive*) стратешки организоване миграције и још једне врсте коју Грејем не користи, али коју би могли да назовемо економски подстицајне. То су организоване миграције у којима се у извориштима економских миграција, на пример у земљама у којима је незавидна економска ситуација, у којима је ратно стање, или у избегличким камповима дели пропагандни материјал, нуде им се савети па и новац како би емигрирали у земљу или земље које организатори желе да погоде.

5 Kelly Graham, “Strategic engineered migration”, *Civil Wars*, Vol.10, No.1 (March 2008), pp.6–21.

6 Као у случају Балканида које су економски, политички и морално све опустошеније и безнадежније како се приближавају Бриселској заједници.

7 Kelly Graham, “Strategic engineered migration”, op., cit, p. 7.

8 Види попис учесника у чланку: James P. Tucker Jr, “Trilateral Commission: Global Elite Gather in D.C.” *Global Research*, May 06, 2008, Интернет, <http://www.globalresearch.ca/trilateral-commission-global-elite-gather-in-d-c/8914>, приступ: 20/05/2016.

НР Кина деценијама економски подстиче своје држављане да емигрирају, али не с примарним циљем да значајно измене састав становништва него да би успоставили ослонац за продају кинеских производа. С друге стране мигрантима из Африке и Азије је омогућен новац или превоз и друга средства како би стигли у земље ЕУ.

Како су последице овог процеса вишеструке али и географски распоређене (по земље порекла и по земље пријема) ми ћемо се овде бавити само последицама по земље пријема, дакле по ЕУ.

Дакле, полази се од тврдње да су у питању стратешки организоване миграције које су покренуте или претњом услед рата или (економски) охрабрењем да се дође до 'бољег живота' кроз обећање лакшег транспорта. За разлику од Грејемове, као покретаче и организаторе миграција, тј. актере те врсте асиметричног ратовања, наводимо и јаке државе те формалне или неформалне организације које имају битан утицај на међународне односе, а које теорије међународних односа уопште и не разматрају. Богати појединци, односно финансијско-политичка запаидоизована елита се окупља на састанцима Билдерберг организације, Трилатерале, па и на релативно отвореним скуповима попут Светског економског форума и у оквиру полутајних друштава где нетранспарентно доносе одлуке које утичу на међународне односе.⁹

1. Избеглице или мигранти?

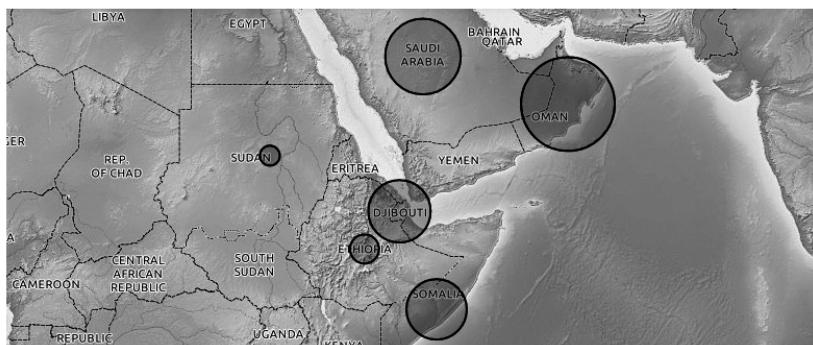
Када су у питању људи који последњих неколико година, барем од 2011, у све већем броју долазе у Европу (махом илегално, или како се то последњих година у документи-ма каже *ирегуларно*) може се поставити радикална тврдња да су ту већином или готово у потпуности (изузев верских мањина, хришћана, јазида) у питању илегални мигранти,

9 Један од примера је начин доношења одлуке о поступању Европског парламента и Европске Комисије те Сједињених Држава у питању решења политичке кризе у Албанији. Ђерђ Сорос је, као приватно лице, али и експонент крупног капитала, у интернет преписци сугерисао тадашњој америчкој државној секретарки Хилари Клинтон да постоји проблем у Албанији, описао га а затим предложио начин решења, па чак и лица која треба именовати. Све је учињено управо у складу са овим сугестијама. Види о томе више у: „Др Слободан Јанковић: Сорос, Хилари и ЕУ пудлице” Вечерње новости 22. јануар 2016.

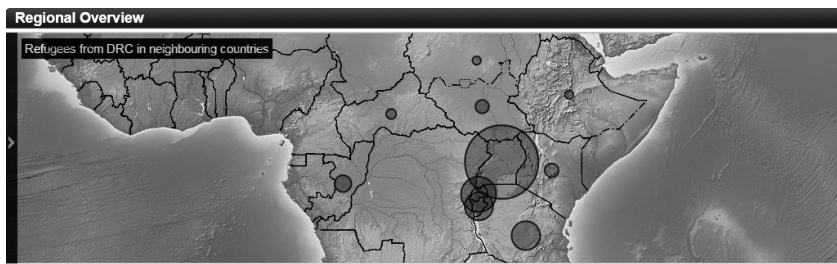
који долазе са економским мотивом (трбухом за крухом). До оваквог закључка може се доћи поређењем места у којима бораве избеглице из неколико савремених сукоба.

Најдуже позната избегличка криза је палестинска. Пола палестинских Арапа живи изван Израела и Окупираних територија (Западне обале и Појаса Газе).¹⁰ Свега 5,6 одсто Палестинаца живи даље од Палестине (изван арапских блискоисточних земаља). Дакле, иако су у питању људи избегли 1948/49. и 1967. Као и њихови преци, палестински Арапи су остали у околини земље коју су напустили или из које су потекли. Оних мало више од пет одсто су заправо мигранти. Тако је и са избеглицама из ДР Конга, из Јемена, Авганистана или Централноафричке избеглице (види места боравка избеглица на мапама УНХЦР).

Мапа 1: Место боравка избеглица из Јемена (укупно 170.515)

Мапа 2: Место боравка избеглица из ДР Конга

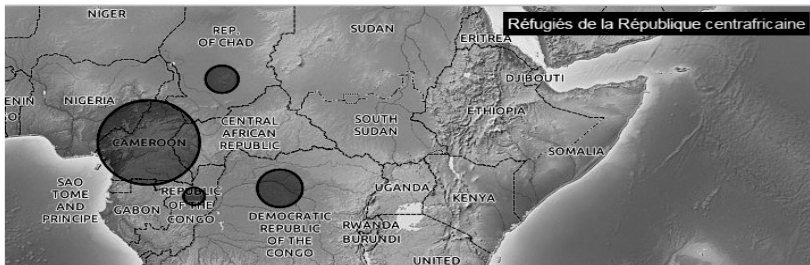

Refugees from DRC in neighbouring countries

423,195

извор: <http://data.unhcr.org/drc/regional.php>

Мапа 3: Место боравка избеглица из Централно афричке републике (укупно 467.199)

извор: <http://data.unhcr.org/car/regional.php>

Избеглице одлазе на најближу безбедну територију. Тако је и са сиријским избеглицама. До 19. октобра било их је 4180631 исељених. Од тога у Турској 2072290, у Либану преко милион, Јордану око 630000 и у Ираку 2455000.

Међутим, из Сирије је осим избеглица до 26. октобра 2015. отишло и око 360000 миграната.¹¹ Ти људи, који су преко Турске илегално прешли у Грчку и потом преко Македоније и Србије отишли у земље Уније, нису одлучили да само избегну ратне сукобе већ и да потраже бољи живот у другим земљама. Да ли су то мигранти или избеглице? Јер, како је неко избеглица, када оде са територије односно из земље у којој се не ратује?

2. Спонтано планирана криза

Зашто би ултрабогати који поседују све више материјалне моћи настојали да организују преобликовање ЕУ? Зато што су им сви колективни идентитети (нпр. народи или велике религије) као и постојање суверених држава препреке за остварење пуне контроле, односно постојање снажних колективних идентитета, попут европских народа, им представља потенцијалну претњу. Свега 62 особе поседује материјално богатство једнако ономе које поседује половина становништва на планети. Када се сабере све што поседује 1 одсто људи на врху светске економске пирамиде, онда се

¹¹ Regional Humanitarian Situation Report#2, *REFUGEE AND MIGRANT CRISIS IN EUROPE* 27 OCTOBER 2015, Интернет, <http://www.unicef.org/ceecis/sitrep2.pdf>, приступ: 27/10/2015.

види да они имају колико и преосталих 99 одсто становника.¹² Концетрација богатства је из године у годину све већа. Најимућнији повећавају иметак на рачун средње класе и сиромашнијих. То је управо остварење идеала Суперхика.¹³ Стварање евра, наметање контроле над народним или централним банкама по узусима западних креатура Светске банке и Међународног монетарног фонда лишава државе економске суверености. Губљење доминантне етничке или религијске групе ствара подлогу за губљење идентитета државе и њено слабљење.¹⁴

Простор политичког се све више сужава са измишљањем све новијих независних институција које нису подложне директним изборима, тј. слободно израженој вољи народа. Осим тога, олигархије, које су наднародног и наддржавног карактера су наметнуле тиранију стручности, која значи да све више области политичког воде „стручњаци” а све мање области остаје у надлежности политичара који су барем номинално изабрани (подразумева се у формално демократским друштвима). Отуда се јавности намећу одлуке ‘без алтернативе’. Једна од њих је и наводно безалтернативно добровољно примање економских придошлица.¹⁵ Коначно, демократија као израз воље већине, смета мањини која тежи да приватизује, а заправо преузме контролу над свим битнијим процесима у друштву, између осталог и ради уклањања потенцијалне конкуренције. Нестајањем већине — религијске, етничке или националне стварасе подлога за

12 “62 People Own Same Wealth as Half the World”, *OXFAM* January 18, 2016, Интернет, <http://www.oxfamamerica.org/press/62-people-own-same-wealth-as-half-the-world/>, приступ: 20/02/2016.

13 Измишљени лик из цртаног серијала Алан Форд. Суперхик отима сиромашнима да би дао богатима.

14 Тако су одмах по распаду комунизма у Европи, пропале прво федералне државе Југославија, Совјетски Савез и Чешко-Словачка док је Белгија у сталној кризи а Шпанија се налази под сталним ризиком одцепљења Каталоније. Низ малих држава, економски зависних, а под контролом Брисела или неког другог центра олакшава манипулације.

15 О процесима и стварности сужавања политичког те тираније олигархије види детаљније у: Luciano Canfora, Gustavo Zagrebelsky, *La maschera democratica dell'oligarchia: un dialogo*, (a cura di Geminello Preterossi), Editori Laterza, Roma 2014, pp. 135.

још већу легитимизацију недемократског управљања, под лозинком обезбеђивања реда.

Иако су троје европских лидера Ангела Меркел, Николас Саркози и Дејвид Камерон при крају 2010. јавно утврдили да је мултикултурализам пропао. Меркелова је навела да странци морају да науче немачки језик.¹⁶ Те оцене се нису претвориле у јачање државних институција, промену идентитетске политике у смеру повратка јачања националног идентитета и асимилације дошљака. Напротив. У књизи *Илузија Европске уније*, Миша Ђурковић износи податак да су му немачки саговорници из академских кругова (колеге) рекли како после те тврдње у Немачкој није урађено ништа.¹⁷

У јавности доминантна верзија о спонтаном премештају становништва у Европу, темељи се на чињеници да у Сирији и Ираку влада ратно стање, те да економска беда приморава људе из афричких и азијских земаља да покушају да нађу ухлебљење у европским и другим развијеним земљама (англофоним САД, Канади, Аустралији и другде). Међутим, горе смо указали куда се крећу избеглице. Следећи редови указују на планираност.

Недуго након Првог светског рата племић европско-јапанског порекла, гроф Куденхов-Калерги (*Richard Nikolaus Eijiro, Count of Coudenhove-Kalergi*), излаже визију радикалне измене европског становништва, друштва и политике.¹⁸ Он је оснивач и први председник покрета Паневропа и Европске парламентарне уније, један од духовних отаца ЕУније и први добитник награде Карло велики. Он је предложио Бетовенову оду радости за химну уједињене Европе, што је прихваћено. Калерги, претходник Ота фон Хабсбурга на позицији кључног човека покрета који је окупао Аристида Бријана, Конрада Аденауера, Жоржа Помпидуа, Томаса Мана, Бенедета Крочеа и низ других познатих политичара

16 "Germany's Angela Merkel: Multiculturalism has 'utterly failed'", CS Monitor, <http://www.csmonitor.com/World/Global-News/2010/1017/Germany-s-Angela-Merkel-Multiculturalism-has-utterly-failed>, приступ: 24/11/2014.

17 Фуснота 254 у: Миша Ђурковић, *Илузија Европске уније*, Catena Mundi – Институт за европске студије, Београд 2015, (278) стр. 193, ф. 254.

18 Калергијево име носи и двогодишња награда за допринос европском уједињавању коју добијају највиши ЕУ званичници.

и научника, предвиђао је уједињење Европе на федералним основама, под изговором да се ради о мировном пројекту. Ту идеју је додатно разрадио у једном од његових никад (са немачког) преведених дела — *Практичном идеализму* (*Praktischer Idealismus*) из 1925. године.¹⁹ У тој књизи наводи да би Европљане требало стопити са афричким негроидним становништвом како би се створила мешана раса, попут старих Египћана, која не би имала историјско утемељење и била подложнија управљању од стране духовне тј. интелектуалне аристократије. Ту аристократију, према речима оца ЕУније, чини „раса господара” — Јудејци (Јевреји). Он сматра да демократија треба да представља „бедни међупериод” између две „велике ере” од аристократије мача ка аристократији духа (Јеврејима социјалистима, стр. 29-30).²⁰ Куденхов-Калерги добиће материјалну помоћ за свој пројекат од породица Варбург и Ротшилд, посебно од Макса Варбурга кога је изузетно високо ценио.²¹

У прилог тезе о дугорочном планирању масовних миграција сведочи и податак да је скуп либералних америчких протестаната, које су кроз неколико организација подржавали фондације Карнеги, браћа Рокфелер и Форд, у часопису *Тајм* 16. марта 1942. објавио између осталих и циљ „Општесветска слобода имиграције (свако може да се сели где жели јер светска влада бди над свим, напомена С.Ј.)” То је била једна од тачака плана „за остварење праведног и трајног мира” после рата.

У скорије време, одељење УН за популациону политику (*United Nations Population Division*), које прати фертилитет, морталитет и миграције, објавило је 2000. године изве-

19 *Praktischer Idealismus*, Интернет, <https://ia802608.us.archive.org/10/items/PraktischerIdealismus1925/PraktischerIdealismus.pdf>, приступ: 08/09/2015.

20 Превод првих 50 страница Практичног идеализма је објављен у електронској форми на сајту електронског часописа *Political Thoughts*, <http://pol-check.blogspot.rs/2015/06/practical-idealism-by-richard-nicolaus.html>.

21 Richard von Coudenhove-Kalergi, Wikipedia, https://en.wikipedia.org/wiki/Richard_von_Coudenhove-Kalergi#CITEREFZiegerhofer2004, приступ: 29/11/2015; О преписци са Варбургом има помена у: Katiana Orluc, “A Wilhelmine Legacy? Coudenhove-Kalergi’s Pan-Europe and the Crisis of European Modernity, 1922-1932”, in Hartmut Pogge Von Strandmann (ed.), *Wilhelminism and Its Legacies: German Modernities, Imperialism, and the Meanings of Reform, 1890-1930*, Berghahn Books, 2003, p. 232, фуснота 29.

штај под називом „Миграциона замена: да ли је то решење за опадајуће и становништво које стари?”²² У том документу предвиђа се потреба сталног прилива становништва из Африке и секундарно из Азије у Европу, наводно како би се одржао баланс између старосних група и омогућила довољна упосленост становништва како би се издржавао растући број пензионера и других издржаваних категорија.

Британски демограф Дејвид П. Колман (*David P. Coleman*) је јасно указао како налази одељења УН нису узели у обзир пораст фертилитета, тј. одложено рађање у каснијем раздобљу у већини европских земаља. Осим тога, наводи и чињеницу да само сталан и масован, а тиме и растући прилив имиграната, може да обезбеди спуштање средње старости или одржавање на истом нивоу, код укупне популације.²³ Осим тога, структурне промене у економији, појачана аутоматизација и раст роботизације у производњи смањују потребе за бројном и мање школованом радном снагом. Само Велика Британија је у периоду 1995-2011. потрошила 120 милијарди фунти више на трошкове миграната него што је добила од њих кроз порезе.²⁴ Дакле теза о наводној еконској исплативости масовне имиграције је неодржива.

У незваничном извештају о томе шта се дешава иза затворених врата Билдерберг окупљања, контроверзни новинар Џејмс П. Такер (+2013) који је годинама имао инсајдерске информације је 2009. објавио да се ЕУ чланицама намећу мигранти.²⁵ Питер Сатерланд (*Peter Denis Sutherland*), специјални представник генералног секретара УН за миграције од 2006, оснивач Светске трговинске организације, некада-

22 *Replacement Migration: Is It A Solution To Declining And Ageing Population?*, United Nations Population Division, 17 March 2000, Интернет, <http://www.un.org/esa/population/publications/migration/migration.htm>, приступ: 28/10/2015.

23 D.A. Coleman, “Replacement migration, or why everyone is going to have to live in Korea: a fable for our times from the United Nations”, *Philosophical Transactions of the Royal Society of the Royal Society*, B (2002) 357, pp. 583–598.

24 James Slack, “Migrants from outside the EU have taken £120billion more from the state than they paid in taxes over 17 years”, *Mail Online*, 5 November 2014, Интернет, <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2821151/Non-EU-migrants-State-costing-British-finances-120billion-1995.html#ixzz49I58AVxx>, приступ: 16/05/2016.

25 James P. Tucker Jr, Интернет, http://www.bilderberg.org/afp_2009.pdf, приступ: 16/05/2016.

шњи директор англоамеричког *Бритиш Петролеума* те један од директора међународне банке *Голдман Сакс* (1995-2015), директор Лондонске школе економије, итд, се 21. јуна 2012. у британском парламенту јавно заложио да „Европа мора да учини све што може како би подрила (етничке) хомогености.“²⁶ У том говору се заложио за масовну имиграцију у Европу из Африке и Азије. Такав став је поновио и јуна 2015. када је мигрантска криза достигала свој врхунац.²⁷

Ђеорџ Сорос, милијардер и берзански шпекулант који је финансирао политичке револуције у за Запад неподобним земљама али и процесе усмерене на укидање суверенитета, потирање хришћанских традиција и норми, један је од најгласнијих заговорника неограничене миграције у Европу. Он се у чланку објављеном 26. септембра 2015. заложио да ЕУ годишње прима барем милион имиграната, баш по рецепту који је деценијама раније изнео Куденхов-Калерги.²⁸ То није све, он је затражио да ЕУ финансира сваког мигранта током прве две године боравка у Уији, као и да финансира хуманитарне избеглице у Либану, Турској и Јордану и организује пребацивање избеглица из Грчке и Италије, што Унија и покушава.²⁹

Сорос 2013. оснива организацију *Солидарност сада* (*Solidarity Now*) у Грчкој ради помоћи избеглицама и грчким грађанима погођеним кризом. Међутим он то ради управо 2013. Када је рекордно мали број имиграната на путу кроз Грчку, као да је Сорос имао кристалну куглу и предвидео промену тренда.³⁰

26 “EU should ‘undermine national homogeneity’ says UN migration chief”, BBC 21 June 2012, Интернет, <http://www.bbc.com/news/uk-politics-18519395>, приступ: 16/05/2016.

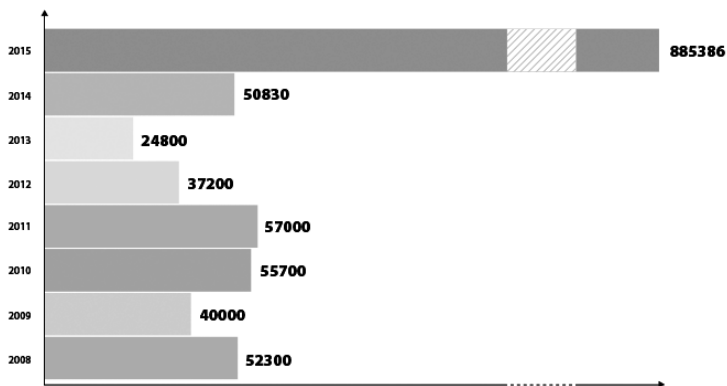
27 Kurt Nimmo, “Goldman-Sachs Boss, Bilderberg Member Peter Sutherland: Europe Needs More Refugees From Africa, Syria”, *Infowars* June 29, 2015, Интернет, <http://www.infowars.com/goldman-sachs-boss-bilderberg-member-peter-sutherland-europe-needs-more-refugees-from-africa-syria/>, приступ: 17/05/2016.

28 George Soros, “Rebuilding the Asylum System”, *Project Syndicate* Sep 26, 2015, Интернет, <http://www.project-syndicate.org/print/rebuilding-refugee-asylum-system-by-george-soros-2015-09>, приступ: 18/10/2015; И: http://www.sourcewatch.org/index.php/Solidarity_Now.

29 Ibidem.

30 У чланку се наводи да је Соросева фондација још 2013. основала организацију у Грчкој за помоћ мигрантима: “Amid Economic Turmoil, Athens Builds a

График1: Број људи који илегално прелази границе на истично-медитеранском правцу (преко Грчке).

Извор: Frontex, <http://frontex.europa.eu/trends-and-routes/eastern-mediterranean-route/>, приступ: 02/01/2016.

3. Узроци кризе

Постоји неколико узрока или окидача (због претходне планираности пре би се могли назвати окидачима) актуалне, а планиране, мигрантске кризе. Они се свде на неколико процеса:

а) Економска глобализација: Осим планирања дестабилизације суверених земаља, одељења УН, Светска банка и ММФ су од 2006. године указивали на недостатак економске глобализације земаља југозападне Азије (азијски део Блиског истока) и Северне Африке.

ЕУ осим тога није подстицала политику економског раста ни у својим чланицама акамоли у суседству. Све се сводило на бирократизацију процедура, дубинску демократизацију, а заправо отуђење, институција и усложњавање прописа у области политике, економсије, здравствене заштите са ефектима који су поразни како у ЕУ тако и у јужном суседству.³¹

Space for Civic Solidarity”, Open Society Foundations, March 16, 2015, Интернет, <https://www.opensocietyfoundations.org/voices/amid-economic-turmoil-athens-builds-space-civic-solidarity>, приступ: 20/09/2015.

31 Види више о томе у: Slobodan Janković, “Transformation of the Middle East after the Arab Spring”, in: (Ed) Taro Tsukimura, Ivona Ladevac, *Major International Is-*

Осим тога поједине земље у региону су биле суверене попут Либије, Алжира, Туниса али и Египта и Сирије, па их је требало дестабилизovati, што је постигнуто следећим процесом:

б) Арапско пролеће: у свега годину дана од краја 2010. до краја 2011. већина земаља Блиског истока и Северне Африке је претрпела демонстрације, стране интервенције (попут Либије, Бахреина, Јемена и од 2014. и Ирака) те промене режима (Тунис, Египат и Либија) и коначно рата и распада земље (Либија и Сирија). То је покренуло избеглиштва.³²

в) Успостава тоталне контроле САД и УК (од 1990. као противници англоамеричке доминације остали само Ирак — до 2003. — Либија — до 2011. — Сирија и Иран). У ширењу доминације, САД и њихови савезници, су од 2001. до 2015. окупирали Авганистан и Ирак, наставили дестабилизацију онога што је некада била Сомалија, уништили Либију, потпомогли рат у Сирији, учествовали у дестабилизацији Ирака после повлачења њихове војске 2011, посредно потпомогли ширење тзв. Сиријске државе, кроз неспречавање наоружавања и финансирања те структуре, и коначно учествују у дестабилизацији Пакистана и Јемена кроз акције војних беспилотних летелица које сеју смрт у тим земљама;

г) Интерес Израела да ослаби непријатеље, на првом месту Сирију и дезавуише тзв. мировни процес;

д) Локални: политички и економски: Аутократски режими у републикама и монархијама су узроковали социјалну непропустљивост, корупцију и осећај безнађа махом код млађег становништва;

ђ) Све отворенији сукоб Запада и Русије (у позадини и са Кином), захтева чвршћу контролу Лондона и Вашингтона над земљама ЕУ као и предупређење претварања Уније у делимично самосталног геополитичког актера. Стога Вели-

sues in the 21st Century from a Perspective of Japan and Europe, Global Resource Management Program, Doshisha University, Japan Institute of International Politics and Economics, Belgrade, 2015, (178), pp. 127-145.

32 О потреби преобликовања Блиског истока види: Slobodan Janković, "Transformation of the Middle East after the Arab Spring", *op. cit.*, pp. 127-145; и у: Слободан Јанковић, „Арапско пролеће и могућност прекрајања постојећих граница у Арапском свету”, *Међународна политика*, 2013, vol. 64, бр. 1152, стр. 74-90.

ка Британија и Француска од 2010. сарађују, независно од Уније, у низу војних акција (Авганистан, Либија, Мали, Обала Слоноваче) и потписују низ војно-безбедносних споразума у оквиру Плодне Антанте тј. Војне сарадње Француске и Велике Британије од потписивања Уговора у Ланкастеру (*Lancaster House treaties*) 2. новембра 2010.³³

Слабљење ЕУ не иде само кроз удар на никад суштински покренуту Заједничку безбедносну и одбрамбену политику (ЗБОП) већ и кроз дезинтеграцију Шенгена и заједничке политике азила, миграција и контроле спољних граница (АМиКГ). Даблин регулатива у ЕУ је већ пропала 2015. Никола Стојановић наводи да Даблин „инструмент којим се одређује која чланица је одговорна за процесуирање и пријем тражилаца азила и којим се имигрантима, уколико дође до трансфера из једне у другу државу Европске уније, гарантују минимална процесна права, у периоду након Арапског пролећа није прошла кроз темељније модификације.”³⁴ Једини пример да је Унија остварила механизам релокације, односно ‘систем квота’ је примењен на 414 избеглица на Малти. Међутим 414 особа су минорни спрам цифре од милион и триста хиљада који су дошли у ЕУ 2015. године!

4. Хоризонт миграционе кризе

Какве су конкретно промене настале са најновијим таласом кризе?

Миграције са других континената у земље западне и централне Европе постају значајније од 1990-их година. Тада и земље јужне Европе (Шпанија, Португал, Италија и Грчка) које су дотле биле земље емиграције постају крајње одређене невољника из Африке, Азије, Латинске Америке...³⁵

33 Види о томе више у: Slobodan Janković, Aleksandar Gajić, “EU Security Policy in North Africa and in the Middle East”, *Serbian Political Thought*, No. 1/2015, Year VII, Vol. 11, pp. 39-69.

34 Види више о грађењу заједничке политике азила и миграција у: Миша Ђурковић, *Илузија Европске уније*, оп., cit, pp. 165-183; Као и у: Nikola Stojanović, „Križa u mediteranskom susedstvu: test za migracionu politiku Evropske unije“, *Međunarodna politika*, Vol. LXVII, br. 4 Beograd 2015, str. 328-348.

35 Томе је претходила колонизација Америка, Аустралије и Океаније и у мањој мери Африке.

Ова промена у правцу кретања људи од краја Хладног рата до данас, мења демографску структуру европских земаља примаоца, а са демографским променама нужно следе и културне. Има политичара и њихових апологета, који желе да пореде савремени талас миграција са усељавањем у САД крајем 19. и почетком 20. века.³⁶ Аутори, попут светски познате економисткиње Лорете Наполеони, пореде миграцију са истока Европе на запад од 1989. са ваневропским насељавањем данас.³⁷

Из Европе се у периоду 1820-1914 иселило око 55 милиона становника, од чега 38-40 милиона у САД, остало у Канаду, Аустралију, Латинску Америку и друге територије.³⁸ Међутим, савремени миграциони феномен са којим се европске земље суочавају различит је и од америчког од пре стотињак година као и од таласа миграција унутар Европе с почетка 1990-их и средином двехиљадитих. Наиме, у оба прошла случаја усељеници су у потпуности или у највећој мери били Европљани и као такви они нису мењали доминантну културу (одређену хришћанским наслеђем, донекле сличним школским системима, књижевношћу...). Сада највећи део имиграната представљају људи исламске вероисповести и у сваком случају неевропљани. Осим тога, културни рат против хришћанства и хришћанске цивилизације у ЕУ доводи до све више друштвених и политичких потреса у европским земљама а нов културни образац (постхришћански па и антихришћански) још је теже прихватљив за ваневропљане који долазе из традиционалних друштава.

Савремене миграције, од почетка 1990-их представљају све значајнији социолшки феномен из два разлога: а) један је стално опадање фертилитета (броја деце по жени) домицилног становништва на старом континенту који је заиста

36 Попут председника Европске комисије Жан Клод Јункера, који је поредио исељавање Ираца у САД са савременом миграционом кризом у Европи. Види у: Casey Egan, "EU head compares current refugee crisis to Irish immigration to the US", September 10, 2015, Интернет, <http://www.irishcentral.com>, приступ: 20/09/2015.

37 6 settembre 2015, Интернет, <http://www.ilfattoquotidiano.it/2015/09/06/migranti-perche-a-differenza-di-25-anni-fa-ora-leuropa-vuole-bloccarli/2012067/>, присту: 20/09/2015.

38 Giulia Bettin, Eralba Cela, "L'evoluzione storica dei flussi migratori in Europa e in Italia", Università luav di Venezia 2014, pp. 6, 8.

и најстарији по просеку старости становништва, б) други је пораст броја имиграната који мењају демографску па и културну слику земаља примаоца.

Велика миграциона криза, односно усељавање становника у земље ЕУ је довела до тога да је током 2015. само у Немачку ушло више од милион странаца од чега 40 одсто (428.468 особа) из Сирије. Остали су из Авганистана, Ирака, са Косовоа и Метохије, Из Албаније, Пакистана, Етиопије, из Србије, Еритреје...³⁹ У ЕУ је 2015. укупно ушло 1,32 милиона људи.⁴⁰ До 18. маја 2016. још 190 је пристигло у Унију (подаци УНХЦР). „Око 2008. 15 одсто становништва Европске уније било је рођено у иностранству или је имало једног родитеља рођеног у иностранству. Овај однос би требало да нарасте на 30 одсто до 2061. године.”⁴¹

Немачка је 2014. имала свега 8,2 рођених на 1000 становника по чему је отишла испод лошег резултата Јапана (8,4 новорођених на 1000 становника), у њој је те године већ било 9,8 милиона рођених у иностранству. Према подацима ОЕЦД већ 2013. су САД и Немачка имале готово исти проценат странорођеног становништва (13%,а САД и 12,8% Немачка).⁴²

Осим Немачке, земље са највећим бројем резидената рођених у иностранству су 2014. биле Велика Британија (8 милиона), Француска (7,7 милиона), Шпанија (6 милиона), и Италија (5,7 милиона).⁴³

У Великој Британији је према подацима Опсерваторије за миграције (*The Migration Observatory*) 2014. било 565 хиљада више странаца него 2011.⁴⁴ Регистрованих стра-

39 “Germania: oltre 1 milione di profughi arrivati nel 2015”, il 40% dalla Siria, *Il Sole 24 ore* 6 gennaio 2016.

40 *Aggiornamenti crisi immigrazione in Europa*, ISMU, <http://www.ismu.org/2016/05/aggiornamenti-emergenza-immigrazione-europa/>, приступ: 16/05/2016.

41 Dimiter Philipov, Julia Schuster, “Effect of Migration on Population Size and Age Composition in Europe” *European Demographic Research Papers 2*, Vienna Institute of Demography of the Austrian Academy of Sciences, Интернет, http://www.oead.ac.at/vid/download/edrp_2_10.pdf, приступ: 10/05/2016.

42 *OECD Data, Migration*, <https://data.oecd.org/migration/foreign-born-population.htm>, приступ: 20/11/2015.

43 EU Migration Statistics, pp. 20-21.

44 Интернет, <http://www.theguardian.com/uk-news/2015/mar/06/london-south-east-foreign-born-england-residents-oxford-university-migration-observatory>,

них становника је у Италији у јануару 2015. било 5014437, односно 8,2 одсто популације. Међутим, према подацима римокатоличке Фондације ИСМУ (*Fondazione Ismu-Iniziativa e lo Studio della Multietnicità*) укупна бројка је већа због стотина хиљада нерегистрованих имиграната, па ова институција процењује да су људи рођени у иностранству у Италији већ десетина становништва.⁴⁵ Ако ови подацимо додамо и чињеницу да Италија већ четврту годину за редом обара негативни историјски рекорд у броју живорођених од уједињења 1870. године и да се смањује број држављана, јасно је о каквим се размерама кризе ради.⁴⁶

Занимљиво је да је доминантни правац миграција до средине 2015. ишао преко Италије да би нагло опао или готово престао јуна те године, када је Француска блокирала границу са јужним суседом како би спречила одличан резултат десничарске партије Национални фронт на регионалним изборима за које је кампања тада већ почињала.⁴⁷ Тада доминантан постаје балкански правац док је шпански правац затворен већ 2014. Пошто је крајем 2015. после противљења Мађарске, Пољске, Словачке и Чешке али и Данске, Аустрије и Шведске које су редом уводиле контролу граница услед чега су мењане одредбе о регулацији Шенгена, а фактичко тај систем се нашао на ивици распада, Балканска рута морала је да се заустави. То је учињено кроз ланчану блокаду пријема миграната од Аустрије, преко Немачке, Хрватске, Србије и Македоније. До априла 2016. је готово заустављен прилив миграната преко Грчке. Међутим, управо априла

приступ: 25/11/2015.

45 Vladimiro Polchi, "Immigrati, c'è un popolo di invisibili in Italia e sono più di 400 mila", *La Repubblica* 02 Dicembre 2015, Интернет, http://www.repubblica.it/solidarieta/immigrazione/2015/12/02/news/rapporto_ismu-128656311/, приступ: 18/12/2015.

46 Број живорођених је упаду од 1964. године када је први и једини пут прстигао цифру од једног милиона након 1948. За разлику од 1964. У Италији 2015. рођено је свега 488 хиљада беба, а фертилитет је и поред странаца 1,35 детета по жени. Види податке италијанског статистичког завода ИСТАТА: <http://www.istat.it/it/archivio/180494>.

47 Промену примећује и репортер Њујорк Тајмса, "Route of Migrants Into Europe Shifts Toward Balkans", July 18, 2015, Интернет, http://www.nytimes.com/2015/07/19/world/europe/route-of-migrants-into-europe-shifts-toward-balkans.html?_r=0, приступ: 04/05/2016.

2016. Италија опет постаје главна рута. Тог месеца је у ЕУ преко Грчке пристигло 3650 наводних избеглица и 9149 преко Италије.⁴⁸

5. Климање ЕУ грађевине

Велики талас странаца утицао је на распад дотада годинама грађеног система Европске Уније заједничке миграционе политике али и на највећу кризу Шенгена до сада. Доносиле су се *ad hoc* мере, попут распоређивања по систему квота само одређеног броја миграната из Италије и Грчке (требало је и из Мађарске али је та чланица протерала или пропустила све мигранте). Прво су у априлу 2015. доношене одредбе о потреби поделе терета чланица које су погођене нерегуларном миграцијом без помињања бројки, затим је Европски савет (највише тело ЕУ) на састанку 25. и 26. јуна одлучио да прерасподели 40 хиљада ирегуларних миграната, да би 22. септембра Европски савет одлучио да се изврши прерасподела додатних 120 хиљада (а да у међувремену готово нико и није пребачен у неку другу земљу) уз типично бирократску констатацију која се може оквалификовати као лицемерна лаж: „Савет је уочио вољу и спремност земаља чланица да, у складу са принципима и правичне расподеле одговорности међу земљама чланицама, које управљају Унијском политиком азила и миграција, учествују у пребацивању 120 000 особа којима је несумњиво потребна заштита.”⁴⁹

Иако је систем установљен у неколико наврата од маја до септембра 2015. он до данас не функционише и поред претњи ЕУнијатске комисије да ће кажњавати чланице са 250 хиљада евра по непреузетом имигранту. Од првобитно предвиђених 20 хиљада људи за расподелу из земаља Блиског истока и Рога Африке по земљама чланицама, а у складу са системом квота за премештај (релокацију унутар

48 Упореди табеле: <http://data.unhcr.org/mediterranean/country.php?id=105> и <http://data.unhcr.org/mediterranean/country.php?id=83>, приступ: 20/05/2016.

49 *Council Decision establishing provisional measures in the area of international protection for the benefit of Italy and Greece*, Council of the European Union, Brussels, 22 September 2015 (OR. en) 12098/15 ASIM 87, стране 5, 7.

ЕУ), дошло се и до укупно предвиђених 160 хиљада за релокацију унутар Уније. Међутим, до 13. маја 2016. је расељено свега 1500 особа!⁵⁰

Пољска премијерка али и друге чланице ЕУ упорно добијају да се повинују механизму за релокацију ‘избеглица’ али и унапред одбијају да плате евентуалне казне схватајући да ЕУ нема механизме којима би присилио чланице да тако нешто учине.

Како је два пута пропао ангажман ЕУ у Либији, која је требало да покаже успех ЗБОП, нова нада се појавила у виду, успостављања агенције *Фронтекс плус*. Ова агенција, је требало да замени италијанску операцију *Mare Nostrum*, патролирања Средоземља ради контроле миграционих токова, спасавања имиграната и хапшења организатора илегалног преласка границе. Међутим, комесарка ЕУ за унутрашње послове, Сесилија Малстром, најављујући такав ангажман ЕУ је одмах изразила скепсу о дометима и навела да вероватно ЕУ неће бити у стању да организује операцију обима који постиже Италија!⁵¹ Зато је маја 2015. ЕУ Комисија одлучила да утростручи буџет за мисије Тритон и Посејдон, како би могла да достигне резултате које је имала Италија, како се и наводи у тексту *Европске агенде за миграције*.⁵²

Део система ФРОНТЕКС, за надзирање граница – ЕУ-РОСУР (*European Border Surveillance System EUROSUR*), коначно је покренут због операције у Либији. Он покрива размену и контролу података само са земљама чланицама Шенгена (изузев Швајцарске), мада постоје протоколи са-

50 *Third report on relocation and resettlement*, Communication From The Commission To The European Parliament, The European Council And The Council Brussels, 18.5.2016 COM(2016) 360 final, стр. 1. Од оних 20 000 на угроженим подручјима расподељене су 563 особе. То наводи и глобалиста Питер Сатерленд, заговорник преобликоване Европе на твитер налогу пише да је тај број још мањи: Target set in March to relocate 20,000 #asylum seekers from #Greece & #Italy by mid-May has been deplorably overlooked. 563 have been moved.

51 “EU ‘Frontex Plus’ agency to replace Italy migrant sea rescue”, *Euronews* Интернет, <http://www.euronews.com/2014/08/27/eu-frontex-plus-agency-to-replace-italy-migrant-sea-rescue/>, приступ: 01/09/2014.

52 *A EUROPEAN AGENDA ON MIGRATION*, Brussels, 13.5.2015 COM(2015) 240 final, p. 3.

радње и са Великом Британијом која је безуспешно инсистирала да и САД добије приступ овом систему контроле спољних граница ЕУ.⁵³

ЕУ је покренула и војну мисију ЕУНАВФОР МЕД, која је по имену једне спашене сомалске бебе добила и други део назива — операција Софија. Та мисија је требало да у првој фази од 22. јуна до октобра „врши надзор и прикупљање података.” Друга фаза, или фаза 2А, започела је 7. октобра 2015. и она се односи на спречавање кријумчарење миграната преко међународних вода Средоземља и њихово спасавање од утапања, кроз хапшења кријумчара, заплене и уништења њихових пловила те пребацивања имиграната на бродове ЕУ.

Међутим, из извештаја за период 22. јуни – 31. децембар 2015, види се да је мисија суштински килава. Мисија није успела у два кључна задатка: да омогући безбедније услове за ‘избеглице’ и да прекине њихово кријумчарење. У извештају од 27. јануара 2016, који је преко сајта Викиликс процурео у јавност, види се пословично хвалисање ЕУ-нијских службеника (какав год неуспех да претрпе мисије ЕУ, они редовно у извештајима исказују хвалисање),⁵⁴ никаквим резултатима. Вођа мисије, италијански контраадмирал Енрико Кредендино, у стилу капетана Берторелија (серија *Ало, Ало*), себи приписује заслугу јер је од средине 2015. преусмерен главни правац кретања миграната, иако се то десило из других (напред наведених) разлога.

Штавише у 2016. расте број имиграната који управо преко Либије иду за Италију. У шест месеци војни бродови земаља Уније успели су да приведу 46 осумњичених за кријумчарење и заплене чак (!?) 67 пловила.⁵⁵ Исти закљу-

53 “EU Tightens Its Grip on the Mediterranean”, October 16, 2013, Интернет, <http://www.thetrumpet.com/article/11025.19.0.0/world/military/eu-tightens-its-grip-on-the-mediterranean>, приступ: 05/05/2014.

54 О пропасти безбедносних мисија ЕУ види нпр. у: Slobodan Janković, „Libijska kriza i njene posledice”, *Међународна политика*, год. LXII, бр. 1142, април–јун 2011, IMPP, Београд 2011, стр. 30-51; Слободан Јанковић, „Политика ЕУ према источном и јужном медитерану”, *Национални интерес*, вол. 21, бр. 3, Београд 2014, стр. 71-91.

55 EUNAVFOR MED – Operation SOPHIA, Six Monthly Report, EEAS(2016) 1260 Brussels, 28 January 2016 (OR. en) 5653/16 RESTREINT UE/EU RESTRICTED; Wikileaks release: February, 17th 2016.

чак о неуспешности односно смешно малим постигнућима, може се извести и на основу представљања извештаја о тој мисији у Одбору о ЕУ Куће лордова (горњег дома) Британског парламента од 13. маја 2016.⁵⁶

До средине априла 2016. та цифра се попела на вртоглавих 100 заплених или уништених пловила и 68 ухапшених сумњиваца, уз 13000 спасених, односно безбедно превезених миграната у Унију.⁵⁷ Дакле, у четири и по месеца ЕУ снаге су успеле да ухвате 22 потенцијална кријумчара и униште или заплене 33 пловила – махом гумене чамце, као и да наставе да пружају безбеднији превоз ојађеним Африканицима и Арапима. То је било довољно за Федерику Могерини, шефицу спољних послова ЕУ да се похвали. Објективно, то и јесте најбољи резултат неке мисије ЕУ из области ЗСБП. У стилу Могеринијеве, у извештају вође мисије ЕУНАВФОР МЕД се наводи да је „главна порука међународној заједници да је ЕУ спремна да покрене војну операцју у рекордно време, показујући снажну одлучност и изванредно јединство намера, као што су то учиниле 22 земље које учествују у операцји.”⁵⁸ Дакле, после неколико месеци мигрантске кризе, ЕУ покреће војну мисију, четири месеца прикупља податке ко, како и куда кријумчари људе преко мора, а онда приступа и хапшењу и уништењу појединих гумених и дрвених пловила, уз резултирајући пораст прокријумчарених људи! То је тај успех, одлучност, брзина и надасве ефикасност! У погледу безбедности илегалних имиграната ваља истакнути да кријумчари сада користе кинеске гумене чамце јер им се не исплати да изгубе безбедније бродове.⁵⁹

56 14th Report of Session 2015-16 - published 13 May 2016 - HL Paper 144, Интернет, http://www.publications.parliament.uk/pa/ld201516/ldselect/ldecom/144/14406.htm#_idTextAnchor016, приступ: 16/05/2016.

57 *Foreign Affairs Council, 18-19/04/2016*, http://www.consilium.europa.eu/en/meetings/fac/2016/04/18-19/?utm_source=dsms-auto&utm_medium=email&utm_campaign=Foreign+Affairs+Council%2c+18-19%2f04%2f2016+-+Main+results+-+Defence+items, приступ: 19/05/2016.

58 Ова оцена налази се на крају извештаја: “...the main message to the International Community is that the EU is capable of launching a military operation in record time, displaying a strong resolve and remarkable unity of intent, as demonstrated by the 22 Member States participating in the operation.” EUNAVFOR MED – Operation SOPHIA, Six Monthly Report, EEAS(2016) 1260, op., cit, p. 4.

59 Mollie Gerver, “The EU’s Operation Sophia has failed to make conditions safer for refugees”, *LSE*, Интернет, <http://bit.ly/1VatSHC>, приступ: 18/05/2016.

Преговори ЕУ и Турске око миграната још један су од показатеља недоследности, слабости и збуњености бирократског апарата и безличних вођа ЕУ. У појединим папири-ма Европске комисије договор ЕУ и Турске се назива споразум (*Agreement*), као рецимо у оцени спровођења Споразума ЕУ и Турске (Примена Споразума ЕУ-Турска).⁶⁰ Међутим 18. маја говори се о заједничкој Изјави а не Споразуму, попут неког необавезујућег састанка. Као да та изјава није била део спровођења ЕУ-Турског плана за решење проблема избеглица од новембра 2015. године.⁶¹ Заправо, таква реакција Уније уследила је након што је турски председник владе јавно одбацио већ договорени безвизни режим са Бриселом.⁶² Да је заиста у питању био Споразум, види се и из других обавештења Европске комисије које су до маја редовно обавештавале о спровођењу Споразума, а не о спровођењу Изјаве.⁶³

Ердоган је заправо само наставио да се понаша као на првом састанку са неубудљивим председником ЕУ Доналдом Туском и бившим премијером Луксембурга а тада и данас шефом Европске Комисије Жаном Клодом Јункером у Анталији, у Турској, новембра 2015. на самиту Г20. Према извештају којег се докопао грчки вебсајт за вести из света финансија, Ердоган се драо на највише европске званичнике и отворено их уцењивао да ће послати на стотине хиљада избеглица, да ће им се у једном дану удавити 10-15 хиљада, да не пристаје на 500 милиона, нити на укупно три милијарде евра помоћи него на барем шест милијарди, да би „ЕУнијате“ после свега пристале на заједнички новембарски план.⁶⁴ Додатно понижење представља чињеница да

60 European Commission - Fact Sheet, *Implementing the EU-Turkey Agreement – Questions and Answers*, Brussels, 4 May 2016.

61 European Commission – Press release, *Relocation and Resettlement: EU Member States must act to sustain current management of flows*, Brussels, 18 May 2016, Интернет, http://europa.eu/rapid/press-release_IP-16-1763_en.htm, приступ: 20/05/2016.

62 “Erdogan says Turkey won’t revise terror law for visa deal”, 2016-05-06, Интернет, <http://www.france24.com/en/20160506-erdogan-says-turkey-wont-revise-terror-law-visa-deal>, приступ: 18/04/2016.

63 На пример: European Commission - Fact Sheet, *EU-Turkey Agreement: Questions and Answers*, Brussels, 19 March 2016, Интернет, http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-16-963_en.htm, приступ: 20/05/2016.

64 Angeliki Papamiltiadou, “Χοντρό παιχνίδι στην πλάτη της Ελλάδας” Euro2day.gr 08 February 2016, <http://www.euro2day.gr/news/economy/article/1397081/hontro-paihni-sth-plath-ths-elladas.html>, приступ: 09/02/2016.

су током разговора Туск и Јункер покушали да се правдају Ердогану рекавши му да су одложили слање извештаја о напретку Турске због поновљених избора за турски парламент и обећали отварање поглавља, што се касније и десило. Ни Туск ни Јункер нису негирали да се све десило управо како је грчки вебсајт пренео.

Коначно, управо истовремени удар економске и миграционе кризе уз културни рат против хришћанства у западним и централним чланицама ЕУ изазвали су јачање партија традиционалне деснице и левице који су услед сужавања политичког простора, приватизације и концентracије мејнстрим медија у рукама све мањег броја корпорација довели до њиховог представљања као екстремних полова.

Новији тренд је и јачање ауторитарних вођа или ауторитарних режима који добијају подршку обесправљене већине у Пољској, Мађарској и потенцијално у Аустрији, Француској и другде. Пољска председница владе Беатат Шидло која је уклонила заставу ЕУ, па се народу обраћа искључиво са Пољском заставом у позадини показатељ је тренд повратка идеји суверености.⁶⁵ Комбинација криза допринела је слабљењу све безбојнијих традиционално водећих партија, што је изазвало систем да подстиче стварање наводно алтернативних партија које попут Сиризе понуде обрачун са системом а онда прихвате сва правила игре и наставе са политиком претходних влада.

Привремено затварање и текуће реформисање зоне Шенгена налачи на константно прилагођавање правила текучим променама које на крају може довести и до могућности да се формална зона слободнок кретања људи и тако зове и поред вишегодишње контроле унтрашњих граница.

Стварање зона безвлашћа (*no-go* зоне у Шведској, Данској, Француској, Великој Британији) у које не залазе пошта, ватрогасци, лекари ни полиција, те паралелни правни системи са формалним и неформалним ширењем шеријатских судова у Великој Британији и Немачкој указују и на колапс

65 "New Right Wing Polish Government Removes EU Flags", *Breitbart.com* 25 Nov 2015, Интернет, <http://www.breitbart.com/london/2015/11/25/spot-difference-new-right-wing-polish-government-removes-eu-flags/>, приступ: 20/05/2016.

владавине права, односно принципа да је закон свуда једнак за све и да једно право важи за све грађане.⁶⁶

б. Закључак

Миграциона криза, односно нова сеоба народа из Африке и Азије, која је попримила масовне карактеристике од 2014, треће године од почетка ‘Арапске зиме’ има неколико последица. У земљама које су примиле највећи број избеглица она је довела до економског пренапрезања Јордана, Либана и Турске. У ЕУ, нагласила је стварање све хетерогенијих друштава широм ЕУ уз наставак сужавања простора слободног говора и удара на традиционалне обичаје и на хришћанске вредности у земљама Уније. Оно што додатно ствара запаљиву атмосферу, јесте што велика миграција долази у периоду дугорочне економске стагнације или рецесије у земљама прилива. Недемократски конструкт ЕУ који почива на идеји прекоатлантске потребе стварања цивилног пола будуће војне алијансе (НАТО) има све мању подршку у земљама чланицама а покушаји Немачке да контролише макар економске процесе у Унији сударили су се са мигрантском кризом и затезањем односа англоамеричког света са Русијом.

Већ као последица претходне регуларне и нерегуларне имиграције у земље чланице, европске државе попут Немачке, Француске, Велике Британије, Италије и Шпаније су већ постале мултиетничке и мултиконфесионалне са растућим и значајним уделом странорођеног становништва.

Мигрантска криза је још једном показала лицемерност, недоследност и неспособност ЕУ институција и механизма који наводно делају по принципима поштовања правила, раније успостављених принципа и предвидљивости. Урушавају се тзв. ‘основне вредности’ ЕУ, слобода кретања (суштински мобилност радне снаге као робе) и владавина права. Турски председник понижава највише ЕУ званичнике, земље чланице јавно одбијају да се повинују диктату отуђених еврократа из Брисела, док Француска и Велика Британија самостално

66 Види више о *no-go* зонама и „шеријатским“ судовима у: Миша Ђурковић, *Илузија Европске уније*, оп., cit, стр. 184-193.

делају и сарађују у војно-безбедносној сфери одвојено од ЕУ, чиме урушавају наводно постојећу Заједничку безбедносну и одбрамбену политику ЕУ. У тој области, ЕУ је само наставила са још једном бледом и неуспелом мисијом ЕУНАВФОР МЕД – Операција Софија, која као и остале (неуспеле) мисије званично има само похвалне и позитивне извештаје.⁶⁷

Велика сеоба народа није спонтани процес већ дугорочно планирани процес западне финансијско-политичко-интелектуалне олигархије која намерава да заврши преобликовање западних друштава, а онда и целог света, по формули Дракера, „...*више нема ‘Западне’ историје или, у суштини, ‘Западне’ цивилизације. Постоји само историја света и светска цивилизација — само што су и једна и друга ‘позападна’*“.⁶⁸ Ergo више нема Запада, цео свет је постао Запад. То је смисао сложене операције која се не зове Софија али која се јасно осликава иза слика утопљеног дечака, невољника пред мрежастим оградама и прања беба над баром.

Афирмација суверенистичких лидера и партија које носе идеју одбране националне независности дешава се као реакција на намерну хетерогенизацију друштава. Миграције су свакако само део растакања остатака традиционалности (велике религије, породичне заједнице и вредности) и модерне (национализам, демократија), уз процес наметања и произвођења других мањина, односно дељења западних друштава на што више што мањих група до свођења свих на безидентитетске подложне манипулацији и неспособне за групни отпор појединце.

67 О пропасти ЕУ безбедносних и војних мисија у покушају на јужном и источном Медитерану види у: Слободан Јанковић, „Промене на Блиском истоку и у Северној Африци — Ка постсувереном светском поретку“, изворни научни рад, *Национални интерес* бр. 2/2011, вол. 11, стр. 261-315; и детаљније у: Слободан Јанковић, „Политика ЕУ према источном и јужном Медитерану“, *Национални интерес*, бр. 3/2014, год. X, вол. 21, стр. 71-91.

68 Peter F. Drucker, *Postkapitalističko društvo*, Beograd 1995, str. 8.

Литература

- A EUROPEAN AGENDA ON MIGRATION, Brussels, 13.5.2015 COM(2015) 240 final.
- Aggiornamenti crisi immigrazione in Europa*, ISMU, <http://www.ismu.org/2016/05/aggiornamenti-emergenza-immigrazione-europa/>, приступ: 16/05/2016.
- EUNAVFOR MED – Operation SOPHIA, Six Monthly Report*, EEAS(2016) 1260 Brussels, 28 January 2016 (OR.en) 5653/16 RESTREINT UE/EU RESTRICTED; Wikileaks release: February, 17th 2016.
- European Commission - Fact Sheet, EU-Turkey Agreement: Questions and Answers*, Brussels, 19 March 2016, Интернет, http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-16-963_en.htm, приступ: 20/05/2016.
- European Commission – Press release, Relocation and Resettlement: EU Member States must act to sustain current management of flows*, Brussels, 18 May 2016, Интернет, http://europa.eu/rapid/press-release_IP-16-1763_en.htm, приступ: 20/05/2016.
- OECD Data, Migration*, <https://data.oecd.org/migration/foreign-born-population.htm>, приступ: 20/11/2015.
- Palestine in Figures 2014* Palestinian Central Bureau of Statistics, 2015.
- Regional Humanitarian Situation Report#2, REFUGEE AND MIGRANT CRISIS IN EUROPE 27 OCTOBER 2015*, Интернет, <http://www.unicef.org/ceecis/sitrep2.pdf>, приступ: 27/10/2015.
- Replacement Migration: Is It A Solution To Declining And Ageing Population?*, United Nations Population Division, 17 March 2000, Интернет, <http://www.un.org/esa/population/publications/migration/migration.htm>, приступ: 28/10/2015.
- Third report on relocation and resettlement*, Communication From The Commission To The European Parliament, The European Council And The Council Brussels, 18.5.2016 COM(2016) 360 final;
- Foreign Affairs Council, 18-19/04/2016*, <http://www.consilium.europa.eu/en/meetings/fac>

- /2016/04/18-19/?utm_source=dsms-auto&utm_medium=email&utm_campaign=Foreign+Affairs+Council%2c+18-19%2f04%2f2016+-+Main+results+-+Defence+items, приступ:19/05/2016.
- Council Decision establishing provisional measures in the area of international protection for the benefit of Italy and Greece*, Council of the European Union, Brussels, 22 September 2015 (OR. en) 12098/15 ASIM 87.
- 14th Report of Session 2015-16* - published 13 May 2016 - HL Paper 144, Интернет, http://www.publications.parliament.uk/pa/ld201516/ldselect/lddeucom/144/14406.htm#_idTextAnchor016, приступ: 16/05/2016.
- Giulia Bettin, Eralba Cela, "Evoluzione storica dei flussi migratori in Europa e in Italia", *Università Iuav di Venezia* 2014.
- "Violenze di Capodanno, Imam di Colonia: «Donne violentate perché mezze nude e profumate»", *Il Messaggero* 21 Gennaio 2016 Интернет, http://www.ilmessaggero.it/primopiano/esteri/violenze_di_capodanno_imam_di_colonia_colpa_delle_donne_perch_c_messo_profumo-1497887.html, приступ: 22/01/2016.
- "German Feminists: Forget Rapist Migrants, They're Already Marginalised", *Breitbart* 7 Jan 2016, Интернет, <http://www.breitbart.com/>, приступ: 09/01/2016.
- "Germania: oltre 1 milione di profughi arrivati nel 2015", il 40% dalla Siria, *Il Sole 24 ore* 6 gennaio 2016.
- Mollie Gerver, "The EU's Operation Sophia has failed to make conditions safer for refugees", *LSE*, Интернет, <http://bit.ly/1VatSHC>, приступ: 18/05/2016;
- Kelly Graham, "Strategic engineered migration", *Civil Wars*, Vol.10, No.1 (March 2008), pp.6–21;
- Peter F. Drucker, *Postkapitalističko društvo*, Beograd 1995, str. 220;
- Миша Ђурковић, *Илузија Европске уније*, Catena Mundi – Институт за европске студије, Београд 2015, стр. 278;
- "Erdogan says Turkey won't revise terror law for visa deal",

- 2016-05-06, Интернет, <http://www.france24.com/en/20160506-erdogan-says-turkey-wont-revise-terror-law-visa-deal>, приступ: 18/04/2016;
- “EU should ‘undermine national homogeneity’ says UN migration chief”, BBC 21 June 2012, Интернет, <http://www.bbc.com/news/uk-politics-18519395>, приступ: 16/05/2016;
- “EU ‘Frontex Plus’ agency to replace Italy migrant sea rescue”, *Euronews* Интернет, <http://www.euronews.com/2014/08/27/eu-frontex-plus-agency-to-replace-italy-migrant-sea-rescue/>, приступ: 01/09/2014;
- Slobodan Janković, „Libijska kriza i njene posledice”, *Međunarodna politika*, god. LXII, br. 1142, april–jun 2011, IMPP, Beograd 2011, стр. 30-51;
- Слободан Јанковић, „Промене на Блиском истоку и у Северној Африци — Ка постсувереном светском поретку”, изворни научни рад, *Национални интерес* бр. 2/2011, вол. 11, стр. 261-315;
- Слободан Јанковић, „Политика ЕУ према источном и јужном Медитерану”, *Национални интерес*, бр. 3/2014, год. X, вол. 21, стр. 71-91;
- „Др Слободан Јанковић: Сорош, Хилари и ЕУ пудлице”, *Вечерње новости*, 22. јануар 2016;
- Slobodan Janković, “Transformation of the Middle East after the Arab Spring”, in: (Ed) Taro Tsukimura, Ivona Lađevac, *Major International Issues in the 21st Century from a Perspective of Japan and Europe*, Global Resource Management Program, Doshisha University, Japan Institute of International Politics and Economics, Belgrade, 2015, (178), pp. 127-145;
- Slobodan Janković, Aleksandar Gajić, “EU Security Policy in North Africa and in the Middle East”, *Serbian Political Thought*, No. 1/2015, Year VII, Vol. 11, pp. 39-69;
- Luciano Canfora, Gustavo Zagrebelsky, *La maschera democratica dell'oligarchia: un dialogo*, (a cura di Geminello Preterossi), Editori Laterza, Roma 2014, pp. 135.
- D.A. Coleman, “Replacement migration, or why everyone is going to have to live in Korea: a fable for our times from the United Nations”, *Philosophical Transactions of*

- the Royal Society of the Royal Society*, В (2002) 357, pp. 583–598;
- Richard Coudenhove-Kalergi, *Praktischer Idealismus*, Интернет, <https://ia802608.us.archive.org/10/items/PraktischerIdealismus1925/PraktischerIdealismus.pdf>, приступ: 08/09/2015;
- Viktor Orbán, „Wer überrannt wird, kann niemanden aufnehmen“, *FAZ* 02.09.2015, <http://www.faz.net/aktuell/politik/fluechtlingskrise/viktor-orban-wer-ueberrannt-wird-kann-niemanden-aufnehmen-13782061.html>, приступ: 10/10/2015;
- Katiana Orluc, “A Wilhelmine Legacy? Coudenhove-Kalergi’s Pan-Europe and the Crisis of European Modernity, 1922-1932”, in Hartmut Pogge Von Strandmann (ed.), *Wilhelminism and Its Legacies: German Modernities, Imperialism, and the Meanings of Reform, 1890-1930*, Berghahn Books, 2003;
- Angeliki Papamiltiadou, “Χοντρό παιχνίδι στην πλάτη της Ελλάδας” *Euro2day.gr* 08 February 2016, <http://www.euro2day.gr/news/economy/article/1397081/hontro-paihni-di-sth-plath-ths-elladas.html>, приступ: 09/02/2016;
- Vladimiro Polchi, “Immigrati, c’è un popolo di invisibili in Italia e sono più di 400 mila”, *La Repubblica* 02 Dicembre 2015, Интернет, http://www.repubblica.it/solidarieta/immigrazione/2015/12/02/news/rapporto_ismu-128656311/, приступ: 18/12/2015;
- “Route of Migrants Into Europe Shifts Toward Balkans”, July 18, 2015, Интернет, http://www.nytimes.com/2015/07/19/world/europe/route-of-migrants-into-europe-shifts-toward-balkans.html?_r=0, приступ: 04/05/2016;
- James Slack, “Migrants from outside the EU have taken £120billion more from the state than they paid in taxes over 17 years”, *Mail Online*, 5 November 2014, Интернет, <http://www.dailymail.co.uk/news/article-2821151/Non-EU-migrants-State-costing-British-finances-120billion-1995.html#ixzz49I58AVxx>, приступ: 16/05/2016;

- Nikola Stojanović, „Krizu u mediteranskom susedstvu: test za migracionu politiku Evropske unije”, *Međunarodna politika*, Vol. LXVII, br. 4 Beograd 2015, str. 328–348;
- James P. Tucker Jr, “Trilateral Commission: Global Elite Gather in D.C.” *Global Research*, May 06, 2008, Интернет, <http://www.globalresearch.ca/trilateral-commission-global-elite-gather-in-d-c/8914>, приступ: 20/05/2016;
- UNHCR Data Mediterranean refugees.
- Dimiter Philipov, Julia Schuster, “Effect of Migration on Population Size and Age Composition in Europe” *European Demographic Research Papers 2*, Vienna Institute of Demography of the Austrian Academy of Sciences, Интернет, http://www.oeaw.ac.at/vid/download/edrp_2_10.pdf, приступ: 10/05/2016;
- “62 People Own Same Wealth as Half the World”, OXFAM January 18, 2016, Интернет, <http://www.oxfamamerica.org/press/62-people-own-same-wealth-as-half-the-world/>, приступ: 20/02/2016

Slobodan Jankovic

*THE MIGRANT CRISIS: CAUSE, CONSEQUENCES
AND SENSE*

Resume

Great refugee crisis is, for decades planned, orchestrated and backed by western financial-political and intellectual oligarchy. In effect it is strategically engineered migration as a weapon against homogeneity in European states and societies. That is hypothesis presented and backed by many arguments in this text. Author starts with the short history of great movements of people and then takes on theoretical model of Kelly Graham, adjusting it and innovating in order to explain the process affecting both host and sending countries. Author decided only

to deal with the effect on the host countries, precisely with the effects on the EU architecture, rule of law, Asylum, migration and control of border policy and mechanism, EU military mission EUNAVFOR MED – Operation Sophia, Schengen zone, Dublin regulations and collapse of the principles of solidarity, efficiency, freedom of movement and particularly of the Common foreign and security policy vis-à-vis Turkey.

He presented various plans, designs and statements of relevant members of the Western elite aimed at reshaping EU countries and societies using migration as a tool to achieve better controlled and less cohesive masses of individuals.

European societies are already multiethnic after years of migrations and affected by divisions, creation of parallel legal systems in Germany and Great Britain, ghettos without rule of law and rejection of the mainstream political parties by growing and silent majority of ethically European citizens. Plan of the mondialisation of the western societies is confronted with the rise of the sovereign policies in most of the EU countries.

Keywords: migrant crisis, EU, NAVFOR MED-Operation Sophia, Arab Spring, Western oligarchy, sovereignty and democracy.

■
* Овај рад је примљен 26. фебруара 2016. године, а прихваћен за штампу на састанку Редакције 23. маја 2016. године..